

دوشنبه 11 آذر 1398 - 4 ربیع الثانی 1441 - 2 دسامبر 2019

انتخاب هفت تن از فقهای عظام به عنوان مرجع تقلید توسط جامعه مدرسین (1373 ش)

انتخاب هفت تن از فقهای عظام به عنوان مرجع تقلید توسط جامعه مدرسین (1373 ش)، پس از ارتحال حضرت آیت الله العظمی آراکي، به علت عدم وجود مرجع جامع الشرایط علی‌رغم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم در جلسه خود، تعداد هفت نفر از علمای جایزالتقلید و مرجع علی‌رغم؛ تعیین را معرفی نمودند که عبارتند از حضرات آیات عظام: سیدعلی حسینی خامنه‌ای؛ (مقام معظم رهبری)، محمد فاضل لنکرانی، محمدتقی بهجت فومنی، حسین وحید خراسانی، ناصر مکارم شیرازی، میرزا جواد تبریزی و سیدموسی شبیری زنجان. (حَقِّطَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى اَجْمَعِينَ).

شهادت "میرزا کهک خان جنگلی" به قیام مردمی جنگ (1300 ش)، میرزا یونس معروف به میرزا کوچک خان در سال 1259 ش برابر با 1298 ق در شهر رشت چشم به جهان گشود و بیشتر تحصیلات خود را در شهرهای رشت و تهران گذراند. میرزا در 1286 ش در گیلان به صفوف آزادی خواهان پیوست و برای سرکوبی محمدعلی شاه قاجار، روانه تهران شد. میرزا کوچک خان بعدها نهضت جنگل را پایه‌ریزی نمود و در اواخر سال 1294 ش، همزمان با جنگ جهانی اول، چون اوضاع ایران را پریشان و آن را در اشغال بیگانگان می‌دید، با گرایش به اندیشه اتحاد جوامع اسلامی، کمیته‌ای به نام "اتحاد اسلام" را در حوالی تالش تشکیل داد. در سال 1919 م قراردادی میان ایران و انگلیس امضا شد که در صورت اجرا، نفوذ بیشتر انگلیسی‌ها را در ایران به دنبال داشت. انعقاد این قرارداد، زمینه حرکت و فعالیت‌های مخالف دخالت بیگانگان در ایران، از جمله نهضت جنگل را فراهم ساخت. در نهایت قیام مسلحانه میرزا کوچک خان با تعداد اندک یاران با وفایش که مجذوب اندیشه‌های انقلابی و معنوی وی شده بودند در گیلان آغاز گردید و در اندک مدت، از حمایت بی‌دریغ مردم آن سامان برخوردار شد. در این حال، قزاق‌ها، روس‌ها و نیروهای انگلیسی و قوای دولتی، هر کدام جداگانه و یا متفقاً برای سرکوبی این حرکت، با گروه‌های چریکی جنگل درگیر شدند و این نشان می‌داد که افکار و آرمان‌های سردار جنگل با منافع و مقاصد هیچ کدام وفق نمی‌داد. اگرچه میرزا در ابتدا پیروزی‌های چشمگیری به دست آورد، اما پس از چند درگیری با قوای دولتی، بر اثر توطئه‌های روسیه و انگلیس و بروز تفرقه میان اعضای اصلی نهضت، نیروهای میرزا پراکنده شدند. میرزا هم که به منظور گردآوری نیرو از زادگاهش خارج شده بود، در اثر برف و سرمای شدید در جنگل‌ها، شمال ایران توان خود را از دست داد. مزدوران رضاخان که در تعقیب او بودند، وی را نیمه جان یافتند و در نهایت یکی از یاران خائن جنگلی، سر میرزا را به نشانه پایان قیام جنگل برای رضاخان به ارمغان بُرد. میرزا کوچک خان جنگلی، سخت به اتحاد جهان اسلام عشق می‌ورزید و در راه آن تلاش می‌کرد. او بارها در برابر مردم گیلان، هدف از نهضت خود را احیای قوانین اسلام معرفی نمود و متذکر شد که میرزا کوچک هرگز اسلحه را از خود دور نخواهد کرد مگر وقتی که مطمئن باشد افراد ایرانی از تطاول متجاوزان بیگانه و ستمکاران داخلی، در امان بوده و از رفاه برخوردار شوند. تاخت و تازهای خارجی در صحنه سیاست و اقتصاد کشور و سیاست بازی عناصر منافق، وضع آشفته کشور و بی‌کفایتی دولتمردان، انگیزه‌هایی بود که این روحانی جوان و دلسوخته را به میدان سیاست و سپس صحنه کارزار کشاند تا این که در این راه به شهادت رسید. پس از شهادت میرزا، تلاش‌های چند تن دیگر از یارانش برای زنده نگه‌داشتن نهضت جنگل راه به جایی نبرد و این جنبش پایان پذیرفت.

دخاست امام خمینه (ره)، از سربازان دای ق، از پادگان‌ها (1357 ش)، در حالی که با آغاز محرم، مبارزه مردم علیه دستگاه جور پهلوی، به اوج خود نزدیک می‌شد و رژیم در حال فروپاشی طاغوت، برای نگاه داشتن خود، دست به هر کاری می‌زد، حضرت امام خمینی (ره) با صدور پیامی عنوان کردند: "اخبار طاقت‌فرسای ایران عزیز تا این ساعت که یک روز از محرم نگذشته است، روح و جان اینجانب را معذب نموده است. من، آنان را که با سکوت و احياناً با اعمال خود از شاه خیانتکار پشتیبانی می‌کنند نصیحت می‌کنم که به ملت مظلوم که برای اسلام خون می‌دهند و فداکاری می‌کنند، ببینند. من از سربازان سراسر کشور خواستارم که از سربازخانه‌ها فرار کنند. این وظیفه‌ای است شرعی که در خدمت ستمکار نباید بود. اعتصاب بزرگ خود را هرچه بیشتر ادامه دهید و دستگاه این خائنین یاغی را فلج کنید". این پیام امام با استقبال وسیع سربازان و نیروهای مسلح قرار گرفت و نیروهای متدین ارتش و قوای انتظامی که حاضر به رویارویی با مردم نبودند، از پادگان‌ها فرار کردند. این عمل باعث پیوستن نیروهای مذهبی ارتش به مردم شد و حرکت انقلاب را شتاب بیشتری داد.

تولد حضرت عبدالعظیم حسینی (ع) (173 ق)، یکی از چهره‌های شاخص اصحاب ائمه، حضرت عبدالعظیم حسینی است که در شمار اصحاب امام رضا، جواد و هادی علیهم السلام بوده و مورد تمجید فراوان قرار گرفته است. حضرت عبدالعظیم از نوادگان امام حسن مجتبی (ع) بود که در شهر مدینه به دنیا آمد. آن حضرت فردی پرهیزگار و اندیشمند بود و از ائمه‌های بزرگوار و هم عصر خویش به طور مستقیم، نقل حدیث کرده است. ایشان در زمان امامت امام هادی (ع) به پیشنهاد آن حضرت برای هدایت مردم به

فتح ناپل، "نابلئون بُناپارت" در نبرد تاریخی، "اوسْتِرلِیتْ" (1805م) دوران پادشاهی ناپلئون بُناپارت، اغلب در جنگ و کشورگشایی گذشت و همسایگان فرانسه و حتی کشورهای دوردست؛ تر نیز از تهاجم ناپلئون در امان نبودند. در این میان انگلستان قدرت؛ های وقت اروپا نظیر روسیه، پروس و اتریش را به اتحاد علیه ناپلئون تحریک می؛ کرد تا این که در ژوئیه 1805م، انگلیس با این سه کشور ائتلاف ضد فرانسه را تشکیل داد. عکس؛ العمل ناپلئون، حمله برق؛ آسا به آلمان و اتریش و شکست دادن آنان بود. در نهایت در 28 نوامبر 1805م، قوای فرانسه با نیروهای مشترک روس و اتریش روبرو شد و در دوم دسامبر 1805م جنگ بزرگی در ناحیه اوسْتِرلِیتْ در اتریش به وقوع پیوست. در این نبرد، قوای ناپلئون فقط 65 هزار نفر بودند ولی قوای روس و اتریش، بالغ بر 85 هزار نفر می؛ شدند. با این حال، با آغاز جنگ هفت هزار نفر از فرانسوی؛ ها کشته شدند در حالی که 35 هزار سرباز اتریشی و روسی کشته یا اسیر شده بودند. در نتیجه این پیروزی یکی از بزرگ؛ ترین فتوحات ناپلئون رقم خورد و ائتلاف انگلیس، روس؛ ها و اتریش نیز در هم ریخت. ایران مهاجرت کرد و در شهر ری در نزدیکی تهران کنونی مسکن گزید. آمدن حضرت عبدالعظیم به ری، هم نشانه؛ وجود تشیع در این شهر بوده و هم خود زمینه؛ ای برای رشد دعوت شیعی شده است. حضرت عبدالعظیم احتمالاً در حدود سال 250 هجری به درجه؛ ی رفیع شهادت نایل شد.